

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

V ante T

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

signati, omnes etiam consulares, usque ad Pompeium: id est, excepto Pompeio. **Vsq;** affatum, est quod dicitur usque ad fatietatem. Plautus in Pœnulo: Edas de alieno quantum velis, usq; affatim. **Vsq;** adhuc: id est, hactenus, vel hucusque. Plautus in Aulular. Quod celatum est, atq; occultatum usq; adhuc, nunc nō potest. **Vsq;** admodum est, usquequo, quoad, quandiu. Plautus in Menæch. Vsq; admodum potuit. Cato capite 136: pro tandiu. **Vsq;** admodum est, in rōtū. Virgil. 1. Aeglo. undiq; totis Vsq; admodum turbatur agris. **Vsq;** admodum est, in rōtū. Plautus in Castell. Non desisti instare usque admodum, donec adsuras se anus se eam mihi monstrare. Terentius in Eunuch. Vsq; admodum ego illius ferre possum ineptias, & magnifica verba, Verba dū sint. **Vsq;** antehac: id est, antequam, sicut exponit Donatus. **Vsq;** antehac: id est, antequam tua verba audirem. **Vsq;** admodum est, in tantum. Cicero: Vsq; admodum ut ego miserer ejus. **Vsq;** admodum est, in tantum. Cicero: Vsq; admodum ut ego miserer ejus. **Vsq;** admodum est, in tantum. Cicero: Vsq; admodum ut ego miserer ejus. **Vsq;** admodum est, in tantum. Cicero: Vsq; admodum ut ego miserer ejus.

Vsq; quaque, Passim, assidue, semper, quasi in uno quoque loco, sive uno quoque tempore. **Vsq;** quaque, Passim, assidue, semper, quasi in uno quoque loco, sive uno quoque tempore. **Vsq;** quaque, Passim, assidue, semper, quasi in uno quoque loco, sive uno quoque tempore. **Vsq;** quaque, Passim, assidue, semper, quasi in uno quoque loco, sive uno quoque tempore.

Vsq; quae, Quousque, donec, quoad, quandiu. **Vsq;** quae, Quousque, donec, quoad, quandiu. **Vsq;** quae, Quousque, donec, quoad, quandiu. **Vsq;** quae, Quousque, donec, quoad, quandiu.

Vsq; uis, Vstrigo, Vstrina, Vstulo, Vide Vro. **Vsq;** uis, Vstrigo, Vstrina, Vstulo, Vide Vro. **Vsq;** uis, Vstrigo, Vstrina, Vstulo, Vide Vro.

Vt, Coniunctio causativa, causam denotans finalem, quemadmodum **Vt**, quod, & similia. **Vt**, Coniunctio causativa, causam denotans finalem, quemadmodum **Vt**, quod, & similia. **Vt**, Coniunctio causativa, causam denotans finalem, quemadmodum **Vt**, quod, & similia. **Vt**, Coniunctio causativa, causam denotans finalem, quemadmodum **Vt**, quod, & similia.

aliquid. **Vt** interdum significat **ut**, sive propter quod, vel quapropter. **Vt** interdum significat **ut**, sive propter quod, vel quapropter. **Vt** interdum significat **ut**, sive propter quod, vel quapropter. **Vt** interdum significat **ut**, sive propter quod, vel quapropter.

Vt ut, Vt ut, quocumque modo. **Vt** ut, Vt ut, quocumque modo. **Vt** ut, Vt ut, quocumque modo. **Vt** ut, Vt ut, quocumque modo.

Vt ut, Vt ut, quocumque modo. **Vt** ut, Vt ut, quocumque modo. **Vt** ut, Vt ut, quocumque modo. **Vt** ut, Vt ut, quocumque modo.

Vterus, *ut* dicitur in Belg. *Wit van beeden*. Hisp. *Vna* qualquora de dei. Pol. *Ktany spich dno*. Vng. *Melik*. Ang. *Which of the two*. Cicero 3. Verrina: Vtrum reprehēdit, quod patrimonium iurabat, cum qui tum in miseris erat: an quod alterius patroni mortui voluntatem conservabat, à quo summum beneficium acceperat? utrum horum reprehēdit? Accipitur aliquando uter pro alter. Cicero pro Milone: Vter utri insidias fecerit? Hoc est, uter alteri insidias fecerit: quod & ipsum claudius scriptoribus usurpat. Plinius: Vter alteri dixerit, nescio. Ponitur aliquando pro alteruter. Cicero in Frumentaria: Omnium controversiarum, quae essent inter aratorem, & decumanum, si uter vellet, edicere se recuperatores daturum. Vterque, *ut* dicitur in Belg. *Wit van beeden*. Gal. *Lequel des deux que te fait*. Ita. *Qual tu vuoi*. Ger. *Ob waders es soye*. Hif. *Qualquora de dei*. Pol. *Ktany spich dno*. Vng. *Melik*. Ang. *Which of the two*. Cicero ad Torquatum, lib. 5: Magis utriusque copiae ita paratae ad pugnam esse dicuntur, ut uterqueque vicerit, non sit mirum futurum. Gell. lib. 5. cap. 10: Ne sententia sua utramque in partem dicta esset, ipsa se fecerit dederet. Vterque, *ut* dicitur in Belg. *Wit van beeden*. Gal. *Lequel des deux que te fait*. Ita. *Qual tu vuoi*. Ger. *Ob waders es soye*. Hif. *Qualquora de dei*. Pol. *Ktany spich dno*. Vng. *Melik*. Ang. *Which of the two*. Cicero pro Quintio: Vtrum libet elige: alterum incredibile est, alterum nefarium, & ante hoc tempus utrumque inauditum. Plin. lib. 24. cap. 4. Suberis cortex tinctus, ex aqua calida potus, sanguinem fluxentem ex utraque parte sistit. Vterque, *ut* dicitur in Belg. *Wit van beeden*. Gal. *Lequel des deux que te fait*. Ita. *Qual tu vuoi*. Ger. *Ob waders es soye*. Hif. *Qualquora de dei*. Pol. *Ktany spich dno*. Vng. *Melik*. Ang. *Which of the two*. Cicero pro Quintio: Vtrum libet elige: alterum incredibile est, alterum nefarium, & ante hoc tempus utrumque inauditum. Plin. lib. 24. cap. 4. Suberis cortex tinctus, ex aqua calida potus, sanguinem fluxentem ex utraque parte sistit. Vterque, *ut* dicitur in Belg. *Wit van beeden*. Gal. *Lequel des deux que te fait*. Ita. *Qual tu vuoi*. Ger. *Ob waders es soye*. Hif. *Qualquora de dei*. Pol. *Ktany spich dno*. Vng. *Melik*. Ang. *Which of the two*. Cicero pro Quintio: Vtrum libet elige: alterum incredibile est, alterum nefarium, & ante hoc tempus utrumque inauditum. Plin. lib. 24. cap. 4. Suberis cortex tinctus, ex aqua calida potus, sanguinem fluxentem ex utraque parte sistit.

Vterque, *ut* dicitur in Belg. *Wit van beeden*. Gal. *Lequel des deux que te fait*. Ita. *Qual tu vuoi*. Ger. *Ob waders es soye*. Hif. *Qualquora de dei*. Pol. *Ktany spich dno*. Vng. *Melik*. Ang. *Which of the two*. Cicero pro Quintio: Vtrum libet elige: alterum incredibile est, alterum nefarium, & ante hoc tempus utrumque inauditum. Plin. lib. 24. cap. 4. Suberis cortex tinctus, ex aqua calida potus, sanguinem fluxentem ex utraque parte sistit. Vterque, *ut* dicitur in Belg. *Wit van beeden*. Gal. *Lequel des deux que te fait*. Ita. *Qual tu vuoi*. Ger. *Ob waders es soye*. Hif. *Qualquora de dei*. Pol. *Ktany spich dno*. Vng. *Melik*. Ang. *Which of the two*. Cicero pro Quintio: Vtrum libet elige: alterum incredibile est, alterum nefarium, & ante hoc tempus utrumque inauditum. Plin. lib. 24. cap. 4. Suberis cortex tinctus, ex aqua calida potus, sanguinem fluxentem ex utraque parte sistit. Vterque, *ut* dicitur in Belg. *Wit van beeden*. Gal. *Lequel des deux que te fait*. Ita. *Qual tu vuoi*. Ger. *Ob waders es soye*. Hif. *Qualquora de dei*. Pol. *Ktany spich dno*. Vng. *Melik*. Ang. *Which of the two*. Cicero pro Quintio: Vtrum libet elige: alterum incredibile est, alterum nefarium, & ante hoc tempus utrumque inauditum. Plin. lib. 24. cap. 4. Suberis cortex tinctus, ex aqua calida potus, sanguinem fluxentem ex utraque parte sistit.

M m m 2 quum

quum rem alienam vendant. Sueton. in Tiro. Ceterum Titus qui propè affabat, utiq; imperatorum.

Vt or, uteris, d. i. Vt orpo, usum rei alicujus habeo: [וְתָרְפָה לְחִיבָמְנִיךָ] Gal. Vt or, se feruit Ital. Vt or. Germ. Duanen nagen. Belg. Schinden Hisp. Vt or de alguna cosa. Pol. Poywam. Vng. Elknele. Ang. To use, to occupy.] ut, Vt or domo, diligentia, consuetudine, studio, & hujuscemodi. Terentius. Scio te nō esse usum antehac amicitia mea. Sed quum de personis loquimur, accipitur pro conversari. Cicero. Lentulo. Anlo Trebonio multos annos utor valde familiariter. ¶ Construitur quandoq; cum accusativo. Varro: Vt or utamur potius, quā ab re abutimur. Plautus in Asinar. Cetera quæ volumus uti, Græca mercamur fide. ¶ Vt or potestate, Prætura, & ejuscemodi ad quælibet, est eam exercere ad quæstum. ¶ Vt or aliqua ad speciem, est quod barbati dicunt, habere & aliquid pro moustra. ¶ Vt or invidia minore dicitur, cui minus invidetur. ¶ Vt or aliquo: id est, alicui esse familiaritatem. Terentius in Heavt. Mihi si unquam filius erit, nā ille facili me utetur patre. Hoc est, facili illi, & placibilis pater ero. ¶ Vt or valetudine minus commoda, est subægotare. ¶ Vt or via populi, est populi more cuiuslibet sententiæ sine ullo iudicio assentiri, & numero vocū potius, quā veritati operam dare. ¶ Vt or valetudine firma, est bene habere.

Vt orūs, adiectivum. Terent. in Heavt. Quōd illa ætas magis ad hæc utenda est idonea.

Vt or, huius usus, m. q. Ipse utendi actus, exercitatio, tractatio, usurpatio. [וְתָרְפָה לְחִיבָמְנִיךָ] Gall. Vt or, vltit. Ital. Vt or, vltit, consuetudo. Germ. Duanen nagen. Belg. Schinden. Hisp. Vt or, vltit. Pol. Poywam. Vng. Vele des. Ang. Vt or, vltit.] Cicero in Topiciis: Vt or enim, non abusus legatus est. Plin. Epist. 29. Vt or magister egregius. Idem Epist. 115: Vt or optimus dicendi magister. Cic. lib. 1. de Orat. Adjungant usum frequentem, qui omnium magistrorū præcepta superat. Plin. lib. 10. cap. 69: Auditus cui hominum primo negatus est, huic & sermonis usus ablatas. Cicero pro Cornelio Balbo: Assiduus usus uti rei deditus, & ingenium & artem sapè vincit. ¶ Interdum consuetudo, conversatio, familiaritas cuiusvis. Quintilianus: Mulierum cum qua illi lōgus fuerat usus. Cicero ad Volam. lib. 7: Quōd sine prænomine familiariter, ne debebas, ad me epistolam misisti, primū addubitari nō vōluntario Senatore esset, quo cum mihi est magnus usus. Ovid. lib. 2. Trist. eleg. 6: Tu tamē a nobis usu junctissime longo, Pars desidenti maxima penē mei. ¶ Interdum usus in eadē accipitur significatione, qua opus, indeclinabile: eandēque habet constructionem. Virg. lib. 3. Aen. Arma aeri faciunda viro, nunc viribus usus, nunc manibus rapidis. Terentius in Hecyra: Non usus factio est mihi. Cic. lib. 1. Offic. Potiusq; & amicis impertientes & Reipublice si quando usus esset. Idē quarta Tusculana: De ceteris studiis alio loco dicemus, si usus fuerit. Plautus in Asinaria: Viginti jã usus est filio argenti minis Plautus in Pseudolo accusativo iunxit: Ad eam rem usus est hominem astutum, doctum, &c. id est, opus est homine astuto, & docto. ¶ Interdū pro fructu & utilitate, quōd soleamus aliqua re ideo uti, ut ex ea fructū percipiamus. Cicero Attico lib. 1: Fuit & mihi & Quinto Fratri magno usus in nostris petitionibus. ¶ Ex usu esse: pro utile esse, & expedire, Cicero in Heavt. Terentius in Heavt. Si ex usu esset, nostro hoc in ætate onium. Colam. lib. 6. cap. 1: Pabulum ē fundo ple runq; domesticis pecudibus magis, quā alienis depascere, ex usu sit. ¶ Vt or venit, ponitur pro opus est. Terent. Heavt. Non usus veniet, spero. Hoc est, non opus erit, non erit necessesse. Plautus in Bacchide: Auspgero hercle, si magis usus venierit. ¶ Vt or venit verō: id est, accidit, evenit. Cicero pro Quint. Nā quid homini potest turpius, quid verō miserius, aut acerbius utentur? ¶ Ponitur aliquando pro consuetudine, sive more. Cicero in Heavt. Mihi sic est usus, tibi ut opus est factio, face. Id est, sic mos meus est, ita consuevi.

Vt orūs, usarius, m. Dicitur ille, cuius est usus, qui rei usum capit. [וְתָרְפָה לְחִיבָמְנִיךָ] Gal. Qui a l'usage de quelque chose Ita. Chi a l'uso d'una cosa non la proprietà. Germ. Duanen nagen vnd brauchen. Hisp. El que tiene uso de alguna cosa. Pol. Ten korz poywam. Vng. Valami elék, haq na vnd. Ang. He that hath the use of any thing.] ¶ Vt orūs verō adiectivum, quōd in usum quotidiano paratum est. Gellius lib. 4. cap. 1: Ex his autem quæ promercalia, & usaria in locis cisdē essent, ea sola esse peonati putat, quæ sint usu annuo.

Vt orūs, hōmen utriq; declinatū, significans rei usum

fructuosam, quum scilicet rei aliqua nō nostra est, sed penā de ex ea fructum atque utilitatem capimus, acti nostra esset.

[וְתָרְפָה לְחִיבָמְנִיךָ] Gall. Vt or. Ital. Vt or. Germ. Die nutzung zu einer hat ob einem Dac das er beget oder braucht vnd doch nicht sein ist. Hisp. Vt or de la propiedad. Pol. Poywam. Vng. Haq na vnd. Ang. He that hath the use of any thing.] Definitur ab Vlpiano lib. 1. de usufructu, quōd sit jus alienis rebus utendi, fructuq; salva eorum substantia. Cicero pro Cæcina: Vt or fructum omnium bonorum suorum Cæcinnæ legavit, ut frueretur usā cum filio, ac que a secundo herede legavit, mortuo filio mulier usufructum non amitteret.

Vt orūs, ar. s. Qui usum fructum habet, qui & fructuosus dicitur. [וְתָרְפָה לְחִיבָמְנִיךָ] Vng. Valami doloznak haqna vnd, de ki valaminék haqna vnd. Ang. He that hath the use and fruit, but not the property.] D. lib. 7. Tit. 1. 7: Qui canque reditus est, ad usufructuatum pertinet.

Vt orūs, i. s. Id est, rem aliquam continuatione usus, & possessionis mihi attribuo, s. vendico, in meum usum convertito. [וְתָרְפָה לְחִיבָמְנִיךָ] Gall. S'attribuer, faire son pat de l'usage & possession de long temps. Ital. Attribuisi, far suo. Germ. Ein lang genuet Ort zu wgen vnd totommen od er an sich jehen. Hisp. Connuar possession. Pol. Przej dl' upie poywamie sobie poywam. Vng. Zakasal emiatus tezem. Ang. So mak hi amia through long possession.] Cicero 2. de Legibus: Quōd autem seque: id est, vltima lum sepulcri, bustumve ut capere vetat, tuetur jus sepulcrorum. Idem de Arusp. r. spon. Nihil mortales a diis immortalibus usufructu capere possunt. Paulus: Qui aliena in rem motus causa traditam usufructu, non ab eo videtur accepisse cuius res fuit, sed ab eo qui usufructu præstitisset.

Vt orūs, sive Vt or capio, onis, f. t. Est acquisitio, vel adiectio domini, per continuationem possessionis temporis lege definiti, ut puta triginta aut quadraginta annorū, si res immobilis sit, quam possidemus: item trium annorum si mobilis. [וְתָרְפָה לְחִיבָמְנִיךָ] Gall. Attribuer de la jouissance de quelque chose par prescription. Ital. Acquisto di proprietà per uso di lungo tempo. Germ. Die abstatzung, man dingo nach langer beschung oder nachang. Hisp. Prescripion conuicta, à continuation de possession. Pol. Przej vnd upiome vncp vndakia jeh l'ugin poywam. Vng. Zakasal tolyadonna tet. Ang. The acquisition of the lordship of any thing by continuation of time.] Accetiores primam illam prescriptionem: hanc verō, Vt or apionem vocant. Cicero lib. 1. de Legibus: In qua quoniam usufructu duodecim tabule intra quinque pedes esse voluerunt, depasci veterem possessionem Academicā ab hoc ea to homine non sinemus. Cato: Hæc pignoris capio ob ea militare facta est, quōd æs à Tribuno æranio miles accipere debeat.

Vt or, usionis, pen. prod. Vt or. [וְתָרְפָה לְחִיבָמְנִיךָ] Gall. Vt or. Ital. Vt or, usionis. Germ. Dasung, brauch. Hisp. Vt or. Vt or. Vng. Haqna des haqna. Ang. Vt or.] Gellius lib. 4. cap. 1: Longæ usionis gratia contrahuntur, & reconueniunt. Vlpianus l. Qu. Mutius ff. de auro & argento legat. Si scilicet auctum legatum est, omne ad eum pertinet, cui legatum est, ex quo auro aliquid est effectum, sive id lux, sive auctum usionis causa paratum esset.

Vt or, ar. s. p. Frequenter utor. [וְתָרְפָה לְחִיבָמְנִיךָ] Gall. Vt or. Ital. Vt or. Germ. Duetrauchen. Hisp. Muche vlt. Pol. Vltamie vltam. Vng. Veleido gellek, haqna, veldetgehm. Ang. To use often.] Gellius lib. 1. cap. 10: Romanos quoque homines ajunt sic plerunque anulū usitatos. Idem lib. 17. cap. 11: Tametsi aliquoties verbo ipso, alio quoque modo usitanti sunt.

Vt orūs, usitata, usitatum, Consuetus, solitus, in usum receptus. [וְתָרְפָה לְחִיבָמְנִיךָ] Gal. Vt or, usitata, qui est in vltage. Ital. Usato, usato. Germ. Duetrauchen. Hisp. Usado, usado. Pol. Usat. Vng. Zokas. An. Wonted, accustomed.] ut usitata consuetudo, usitata vocabula, usitatus mos. Cic. pro Quinto: Licet res in controversis, isto calumniantem diuicium, ut que dum inueniretur qua ratione res ad usitata consuetudine recederet. Idem tertio de Finibus: Ne opifices, quidem turo: ita usiticia possent, nisi vocabulis uterentur nobis incognitis, usitatis sibi. Idem quarta Verina: Hunc denique ipsam pertulissent, si humano modo, si usitato more, si deniq; uno quoque in genere peccasset. Idem: Cur in re tam veteri, tam usitata, quæquam novi fecerit?

Vt orūs, usissimū, superlativū, Tritissimū. [וְתָרְפָה לְחִיבָמְנִיךָ] Vng. l'edo zokas.] Seneca de vita beata, ca. 2: Quæramus quid optime factum sit, non quid usitissimum.

Vt orūs, adverbium. [וְתָרְפָה לְחִיבָמְנִיךָ] Gal. sicut in vltage & usitatum. Ital. Secondo l'uso & costume. Germ. Duetrauchen; nach gewonem brauch Hisp. Segun la costumbre. Pol. Zmowam. Vng. Zakasal. Ang. After the accustomed fashion.] Cic. 4. de Finibus: Cuius tur quum de re conueniat, non malumus usitate loqui.

Vell, usura, l. p. Vfus. [260. Gall. Vase. Ital. & Hisp. Vfo. Germ. Vaus. Belg. Vbrun. Pol. Vvauus. postel. Vng. Valamuel. vauo. h. v. Ang. Vfo. occupying of a thing.] Plautus in Amphitruone: Vfuramq; eius corporis cepit libi. Cicero pro Rabirio Posthumo: Vos obsecro, iudices, ut huic optimo viro, quo nemo melior unquam fuit, nomen equitis Romani, & usuram huius lucis, & vestrum conspectum ne eripiat. Idem septima Verina: Cur, inquam, civibus Romanis, quos Pirata ceperant, securi statim percussis, ipsi piratis lucis usuram tam diuturnam dedisti? Idem ad Appium Pulcherum, lib. 3: Perficiam profectò, ut longi temporis usuram qua carimus, intermissa nostra consuetudine, & gratia, & crebritate, & magnitudine officiorum meorum faciam. Vtura item ponitur pro pecunia, quæ à debitore datur creditori pro usu pecunie sibi creditæ. [261. Arab. Vtura. Gal. Vtura. Ital. Vtura. Germ. Vtura. Belg. Vtura. Hisp. Logro. Pol. Lidra. Vng. Vtura. Ang. Vtura.] Cic. 5. Verina: Ut quum Senatus publicanos usura sepe iussit, magistratus à publicanis pecuniam pro usuris auferret aufert. Idem de Senectute: Tertia nunquam recusat imperium, nec unquam sine usura reddit quod accipit sed aliis minore, pleuraq; majore clam foenore. Lucanus lib. 1: Hinc usura vorax, avidumq; in tempore foenus. Hanc Varro impendium vocat, quod inter se jungat, unumq; fiat quasi compendium. Sidorius Apollinaris posteriora vocat, quoniam qui foenus agitant, & in usuras extendunt, videntur aggregare, posteriora prioribus, & ortis oritura cõnectere. Ob id Græci usura vocant usuram, quasi partus posteritatem. Ponitur aliquando usura pro familiaritate, conversatione. Cicero: Longa quæ inter nos fuit usura, hoc efficit hoc est, usus, confectudo, familiaritas.

Vitiositas, usuraria, usurarium, Quod ad usuram vel usum pertinet, ut Pecunia usuraria, quæ sub usuris debetur. L. Vnde dicitur, Digestis de compensationibus: Cum alter alteri pecuniam suæ usuris, alter usurariam debet, concurrentes apud utrumq; quantitates usuræ præstandæ non sunt. Usuraria uxor, pro usuaria, ea quæ quis pro uxore utitur. Plautus in Amphitruo: Volo deludi illum dum cum hac usuraria uxore aunc mihi monpero. Hotomanus. Usurarius, etiam dicitur qui pendit usuras. Papinianus Digest. lib. 22. Tit. 1. 7. Debitor usurarius creditori pecuniam obtulit.

Vitiositas, are, a & p. Est in frequenti usu habeo: & hoc sine verba, live factis fiat, ut ait Valla Elegant. lib. 5. [262. Arab. Vtura. Gal. Vtura. Ital. Vtura. Germ. Vtura. Belg. Vtura. Hisp. Logro. Pol. Lidra. Vng. Vtura. Ang. Vtura.] Plautus in Amphitruo: Volo deludi illum dum cum hac usuraria uxore aunc mihi monpero. Hotomanus. Usurarius, etiam dicitur qui pendit usuras. Papinianus Digest. lib. 22. Tit. 1. 7. Debitor usurarius creditori pecuniam obtulit.

Vitiositas, are, a & p. Est in frequenti usu habeo: & hoc sine verba, live factis fiat, ut ait Valla Elegant. lib. 5. [262. Arab. Vtura. Gal. Vtura. Ital. Vtura. Germ. Vtura. Belg. Vtura. Hisp. Logro. Pol. Lidra. Vng. Vtura. Ang. Vtura.] Plautus in Amphitruo: Volo deludi illum dum cum hac usuraria uxore aunc mihi monpero. Hotomanus. Usurarius, etiam dicitur qui pendit usuras. Papinianus Digest. lib. 22. Tit. 1. 7. Debitor usurarius creditori pecuniam obtulit.

Vitiositas, are, a & p. Est in frequenti usu habeo: & hoc sine verba, live factis fiat, ut ait Valla Elegant. lib. 5. [262. Arab. Vtura. Gal. Vtura. Ital. Vtura. Germ. Vtura. Belg. Vtura. Hisp. Logro. Pol. Lidra. Vng. Vtura. Ang. Vtura.] Plautus in Amphitruo: Volo deludi illum dum cum hac usuraria uxore aunc mihi monpero. Hotomanus. Usurarius, etiam dicitur qui pendit usuras. Papinianus Digest. lib. 22. Tit. 1. 7. Debitor usurarius creditori pecuniam obtulit.

Germ. Vtura. Belg. Vtura. Hisp. Logro. Pol. Lidra. Vng. Vtura. Ang. Vtura.] Plautus in Amphitruo: Volo deludi illum dum cum hac usuraria uxore aunc mihi monpero. Hotomanus. Usurarius, etiam dicitur qui pendit usuras. Papinianus Digest. lib. 22. Tit. 1. 7. Debitor usurarius creditori pecuniam obtulit.

Vitiositas, are, a & p. Est in frequenti usu habeo: & hoc sine verba, live factis fiat, ut ait Valla Elegant. lib. 5. [262. Arab. Vtura. Gal. Vtura. Ital. Vtura. Germ. Vtura. Belg. Vtura. Hisp. Logro. Pol. Lidra. Vng. Vtura. Ang. Vtura.] Plautus in Amphitruo: Volo deludi illum dum cum hac usuraria uxore aunc mihi monpero. Hotomanus. Usurarius, etiam dicitur qui pendit usuras. Papinianus Digest. lib. 22. Tit. 1. 7. Debitor usurarius creditori pecuniam obtulit.

Vitiositas, are, a & p. Est in frequenti usu habeo: & hoc sine verba, live factis fiat, ut ait Valla Elegant. lib. 5. [262. Arab. Vtura. Gal. Vtura. Ital. Vtura. Germ. Vtura. Belg. Vtura. Hisp. Logro. Pol. Lidra. Vng. Vtura. Ang. Vtura.] Plautus in Amphitruo: Volo deludi illum dum cum hac usuraria uxore aunc mihi monpero. Hotomanus. Usurarius, etiam dicitur qui pendit usuras. Papinianus Digest. lib. 22. Tit. 1. 7. Debitor usurarius creditori pecuniam obtulit.

Vitiositas, are, a & p. Est in frequenti usu habeo: & hoc sine verba, live factis fiat, ut ait Valla Elegant. lib. 5. [262. Arab. Vtura. Gal. Vtura. Ital. Vtura. Germ. Vtura. Belg. Vtura. Hisp. Logro. Pol. Lidra. Vng. Vtura. Ang. Vtura.] Plautus in Amphitruo: Volo deludi illum dum cum hac usuraria uxore aunc mihi monpero. Hotomanus. Usurarius, etiam dicitur qui pendit usuras. Papinianus Digest. lib. 22. Tit. 1. 7. Debitor usurarius creditori pecuniam obtulit.

Vitiositas, are, a & p. Est in frequenti usu habeo: & hoc sine verba, live factis fiat, ut ait Valla Elegant. lib. 5. [262. Arab. Vtura. Gal. Vtura. Ital. Vtura. Germ. Vtura. Belg. Vtura. Hisp. Logro. Pol. Lidra. Vng. Vtura. Ang. Vtura.] Plautus in Amphitruo: Volo deludi illum dum cum hac usuraria uxore aunc mihi monpero. Hotomanus. Usurarius, etiam dicitur qui pendit usuras. Papinianus Digest. lib. 22. Tit. 1. 7. Debitor usurarius creditori pecuniam obtulit.

Vitiositas, are, a & p. Est in frequenti usu habeo: & hoc sine verba, live factis fiat, ut ait Valla Elegant. lib. 5. [262. Arab. Vtura. Gal. Vtura. Ital. Vtura. Germ. Vtura. Belg. Vtura. Hisp. Logro. Pol. Lidra. Vng. Vtura. Ang. Vtura.] Plautus in Amphitruo: Volo deludi illum dum cum hac usuraria uxore aunc mihi monpero. Hotomanus. Usurarius, etiam dicitur qui pendit usuras. Papinianus Digest. lib. 22. Tit. 1. 7. Debitor usurarius creditori pecuniam obtulit.

Vitiositas, are, a & p. Est in frequenti usu habeo: & hoc sine verba, live factis fiat, ut ait Valla Elegant. lib. 5. [262. Arab. Vtura. Gal. Vtura. Ital. Vtura. Germ. Vtura. Belg. Vtura. Hisp. Logro. Pol. Lidra. Vng. Vtura. Ang. Vtura.] Plautus in Amphitruo: Volo deludi illum dum cum hac usuraria uxore aunc mihi monpero. Hotomanus. Usurarius, etiam dicitur qui pendit usuras. Papinianus Digest. lib. 22. Tit. 1. 7. Debitor usurarius creditori pecuniam obtulit.

Vitiositas, are, a & p. Est in frequenti usu habeo: & hoc sine verba, live factis fiat, ut ait Valla Elegant. lib. 5. [262. Arab. Vtura. Gal. Vtura. Ital. Vtura. Germ. Vtura. Belg. Vtura. Hisp. Logro. Pol. Lidra. Vng. Vtura. Ang. Vtura.] Plautus in Amphitruo: Volo deludi illum dum cum hac usuraria uxore aunc mihi monpero. Hotomanus. Usurarius, etiam dicitur qui pendit usuras. Papinianus Digest. lib. 22. Tit. 1. 7. Debitor usurarius creditori pecuniam obtulit.

Vitiositas, are, a & p. Est in frequenti usu habeo: & hoc sine verba, live factis fiat, ut ait Valla Elegant. lib. 5. [262. Arab. Vtura. Gal. Vtura. Ital. Vtura. Germ. Vtura. Belg. Vtura. Hisp. Logro. Pol. Lidra. Vng. Vtura. Ang. Vtura.] Plautus in Amphitruo: Volo deludi illum dum cum hac usuraria uxore aunc mihi monpero. Hotomanus. Usurarius, etiam dicitur qui pendit usuras. Papinianus Digest. lib. 22. Tit. 1. 7. Debitor usurarius creditori pecuniam obtulit.

Vitiositas, are, a & p. Est in frequenti usu habeo: & hoc sine verba, live factis fiat, ut ait Valla Elegant. lib. 5. [262. Arab. Vtura. Gal. Vtura. Ital. Vtura. Germ. Vtura. Belg. Vtura. Hisp. Logro. Pol. Lidra. Vng. Vtura. Ang. Vtura.] Plautus in Amphitruo: Volo deludi illum dum cum hac usuraria uxore aunc mihi monpero. Hotomanus. Usurarius, etiam dicitur qui pendit usuras. Papinianus Digest. lib. 22. Tit. 1. 7. Debitor usurarius creditori pecuniam obtulit.

Vitiositas, are, a & p. Est in frequenti usu habeo: & hoc sine verba, live factis fiat, ut ait Valla Elegant. lib. 5. [262. Arab. Vtura. Gal. Vtura. Ital. Vtura. Germ. Vtura. Belg. Vtura. Hisp. Logro. Pol. Lidra. Vng. Vtura. Ang. Vtura.] Plautus in Amphitruo: Volo deludi illum dum cum hac usuraria uxore aunc mihi monpero. Hotomanus. Usurarius, etiam dicitur qui pendit usuras. Papinianus Digest. lib. 22. Tit. 1. 7. Debitor usurarius creditori pecuniam obtulit.

Vitiositas, are, a & p. Est in frequenti usu habeo: & hoc sine verba, live factis fiat, ut ait Valla Elegant. lib. 5. [262. Arab. Vtura. Gal. Vtura. Ital. Vtura. Germ. Vtura. Belg. Vtura. Hisp. Logro. Pol. Lidra. Vng. Vtura. Ang. Vtura.] Plautus in Amphitruo: Volo deludi illum dum cum hac usuraria uxore aunc mihi monpero. Hotomanus. Usurarius, etiam dicitur qui pendit usuras. Papinianus Digest. lib. 22. Tit. 1. 7. Debitor usurarius creditori pecuniam obtulit.

Vitiositas, are, a & p. Est in frequenti usu habeo: & hoc sine verba, live factis fiat, ut ait Valla Elegant. lib. 5. [262. Arab. Vtura. Gal. Vtura. Ital. Vtura. Germ. Vtura. Belg. Vtura. Hisp. Logro. Pol. Lidra. Vng. Vtura. Ang. Vtura.] Plautus in Amphitruo: Volo deludi illum dum cum hac usuraria uxore aunc mihi monpero. Hotomanus. Usurarius, etiam dicitur qui pendit usuras. Papinianus Digest. lib. 22. Tit. 1. 7. Debitor usurarius creditori pecuniam obtulit.

Vitiositas, are, a & p. Est in frequenti usu habeo: & hoc sine verba, live factis fiat, ut ait Valla Elegant. lib. 5. [262. Arab. Vtura. Gal. Vtura. Ital. Vtura. Germ. Vtura. Belg. Vtura. Hisp. Logro. Pol. Lidra. Vng. Vtura. Ang. Vtura.] Plautus in Amphitruo: Volo deludi illum dum cum hac usuraria uxore aunc mihi monpero. Hotomanus. Usurarius, etiam dicitur qui pendit usuras. Papinianus Digest. lib. 22. Tit. 1. 7. Debitor usurarius creditori pecuniam obtulit.

Vitiositas, are, a & p. Est in frequenti usu habeo: & hoc sine verba, live factis fiat, ut ait Valla Elegant. lib. 5. [262. Arab. Vtura. Gal. Vtura. Ital. Vtura. Germ. Vtura. Belg. Vtura. Hisp. Logro. Pol. Lidra. Vng. Vtura. Ang. Vtura.] Plautus in Amphitruo: Volo deludi illum dum cum hac usuraria uxore aunc mihi monpero. Hotomanus. Usurarius, etiam dicitur qui pendit usuras. Papinianus Digest. lib. 22. Tit. 1. 7. Debitor usurarius creditori pecuniam obtulit.